par 474. Küipoega, kellel küidad,
Naopoega kellel naitad. —
Mul on, mul on neitsikene,
Mul on wennad, kui need wirwed,
Ennupojad, kui need osjad,
Tädipojad täied neehed,
Küipojad, kui need küüned,
Naopojad nastuk-rinnad.
Walge on wahtu meresse, —
Walgemad weel minu wennad.
Luhas on körge körgas-heina, —
Körgemad weel minu wennad.
Meres pikka pilliroogu, —
Pikemad weel minu wennad. —

6. Peiukene (Hansukene), hella wella!
Kui sa minda püüdelesid,
Püüdelesid, pettelesid
Kukakille, küükakille —
Kukakil küla tänawis,
Roomakil rohu seassa,
Perseli pere wöörawis,
Rötsakille rukkiessa,
Süs sa nönda ütelesid:
„Tule mulle, neitsikene,
„Tule mulle, saa mulle,
„Tule ühes tunnis minule,

„Öös kahes kaindelasse!
„Tule mull' sängi säätiassa,
„Palaka laotajassa,
„Padja pehmeks peksijassa!
„Meil aga künnab kümme paari,
„Äestab hobu ühekssa,
„Rehitseb riha kahekssa,
„Nüdab wüsi wikatida."
„„Oh sa petis peiukene,
„„Koera keeli kosilane!
„„Kas sa ei tea teadewada,
„„Kas sa ei arwa arusaada: —
„„Eks ma eila käinud teile,
„„Tunaeila tulnud teilta. —
„„Teil aga künnab üksik härga,
„„Äestab hobu puusata,
„„Rehitseb riha pulgeta
„„Nüdab pooli wikatida.""
„Tule ikka, neitsikene!
„Meil on kolmi aita önes;
„Üks aga roowib rukkiida,
„Teine kaeb kaerasida,
„Kolmas harjani nisuda."
„„Oh sina petis peiukene,
„„Awalik sa kaasakene! —
„„Teil küll kolmi aita önes;
„„Üks on hürede elada,